

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et Divortiis, Dissertationes Tres

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Q. III. An ducere liceat novercam a patre tantum desponsatam, aut ab eodem repudiatam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

nere, qua vi a patre fuit compressa: Nam & talis omnino mater ejus est. Qui vero (addunt) rem habet cum matre sua, qua uxor patris ejus est, videlicet non vi stuprata, duplici reatu constringitur, altero, quia mater ejus, altero vero, quia uxor patris ejus: אין חלוק בזה בין שבא עליה
 Nec referi, sive superstitie patre cum ea fuerit congressus, sive eo defuncto. De secundo casu, an quis matrem vel filiam personæ, cum qua scortatus est solutus, ducere possit, vid. Voetii polit. Eccles. P. 1. l. III. Tr. 1. Sect. 2. c. 3. q. 7. qui contrarium probat ex Am. 11. 7. Gen. XIX. 31. xxxv. 22. 2 Sam. XIII. 14. XVI. 22.

XIV. *Questio Secunda est, An Sponsa defunctæ matrem vel filiam ducere liceat?* R. Ita quidem videtur, quia propinquitas nulla est conjugium impediens inter personas, quæ se nec affinitate, nec consanguinitate tangunt; & cum vera affinitas nascitur ex conjunctione viri & uxoris, qua fiunt una caro, non videtur viro defunctæ sponsæ mater filiave interdicta. Ita Celeber. *Maresius Scholii & Animadversionibus ad M. Ant. Cuchi Instit. Juris Canon. lib. III. Tit. 8.* potest, inquit, quis ducere sponsa sua defunctæ matrem, modo accedat *authoritas Magistratus.* Et *Consultiss. Carpzovius Jurisp. Constit. II. Defin. cxxxii.* hoc casu dispensationi locum esse, existimat. Si videlicet, pro ratione circumstantiarum & personæ dispensationem petenti juramentum ei injungatur, quo a præsumptione commixtionis carnalis cum defuncta sponsa se purget, priusquam fiat dispensatio. Secus enim *Defin. clix.* ob publicam honestatem, scandali evitationem, verecundiam, fidem conjugalem datam & vim mutui consensus, hujusmodi matrimonium illicitum pronuntiavit. Ita etiam judicavit, atque negative respondit *Consistorium Lipsiense, & Facultas Theologica Jenensis, Jena An. 1600.* teste *G. Dedekeno Thes. Consil. & Dec. vol. III. l. 3. Sect. 2. tit. 1.* Tutissimum sane est in conscientia ab ejusmodi matrimoniis abstinere, si non sint immuria a carnalis commixtionis suspicione, cum fides conjugalis data & vis mutui consensus ea non impediant. Minorem difficultatem habet, si quis personæ, cum qua se desponsavit, sed inficius, cum alio eam jam esse desponsatam, matrem duxerit, cum in tali casu ista conjunctionis carnalis suspicio cesset. Hæ quæstiones institutæ sunt præcipue occasione primæ legis specialis *Lev. xviii. 7.*

XV. *Questio Tertia sequitur, (ad comma 8. Lev. xviii.) An ducere liceat novercam a patre tantum desponsatam, aut ab eodem repudiatam?*

Hebræi utrumque negant בין בן כן האירוסין *sive sit viro desponsata* (inquit *Maymonides Isuri Biah. Cap. 11.*) בין בן כן הנשואין *sive nupta; sive repudiata, sive non repudiata, sive vivo sive mortuo marito.* & Rabbini, quos citat *Hottingerus ad Juris Hebr. præc. cxli.* scribunt, *Ex Lege uxorem patris esse interdictam, sive sola desponsatione talis fuerit, sive etiam solenni consecratione, tam vivo patre, etsi eam repudiaverit, quam eodem mortuo.* De repudiata nullum dubium est. Circa desponsatam eadem observari possent, quæ circa Sponsæ defunctæ matrem vel filiam, de qua thesi præcedenti. Id omnino intolerandum est, quod Sanchez, aliique Casuistæ & Canonistæ contra Dei verbum docent, conjugium inter privignum & novercam ecclesiastico & humano, non naturali & divino jure irritum esse, cum gentes naturæ luminis ductu illud detestari Apostolus testetur 1 Cor. v. 1. 2. quod morte ac igne Deus expiandum voluit Levit. xx. 11. 14.

XVI. *Questio quarta non caret difficultate, An privignus vitrici sui viduam post germanæ matris obitum ab ipso in tori societatem ascitam ducere; & vicissim, An privigna novercæ suæ, alteri marito viduo sociari possit?* *Ioh. Gerhardus, Celeberrimus Augustanæ Confess. Theologus de Conjugio §. 353.* recensitis variorum sententiis, eos sequitur, qui hæc nuptias penitus improbant, desumptis argumentis 1. ex lege naturæ, & carnis propinquitate. Quod continuata a noverca vel vitrico per subsequens matrimonium copula, continuata simul fuerit materna novercæ ac paterna vitrici propinquitas. 2. ex lege divina Lev. xvi. 11. 8. 3. a pari. A cujus viri nuptiis abstinendum est mæx forori, ab ejusdem viri uxore etiam mihi abstinendum. At soror privigni non potest nubere vitrico. 4. ab absurdo. Quod unus idemque masculus non possit ducere matrem & ipsius filiam. 5. ab autoritate veterum Canonum. An tamen matrimonium ejusmodi contractum & consummatum dissolvendum sit, dubitat. Ei sententiæ subscribit *Carpzovius l. 11. Def. c. 1. Jurisp. Eccles. Illicitum scilicet esse tale matrimonium in secundo genere affinitatis eas inter personas, quæ parentum liberorumve loco sibi sunt. Pariter Ioh. Brunnemannus Juris Eccles. l. 11. Cap. xvi. §. 23. Henr. Brouwer de Jure Connub. l. 11. c. xv. §. 4. Papinianum docere, inquit, uxorem quondam privigni conjungi matrimonio vitrici non oportere; nec in matrimonio convenire novercæ ejus, qui privigna maritus fuit. l. 15. D. de Rit. nupt. Eique e diametro adversari Bezam, docentem me non prohiberi generi mei viduam ducere, licet ea filia mæx successerit.*

Tract.